

- Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, η εφαρμογή των κριτηρίων ΥΔΒΤ σε ανόργανες ουσίες δεν συνάδει με άλλες νομοθετικές πράξεις που εφαρμόζονται στον τομέα των ελεγχόμενων χημικών ουσιών.
 - Τέλος, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, όσον αφορά τις υποψήφιες για υποκατάσταση ουσίες, η εφαρμογή των κριτηρίων ΥΔΒΤ στις ενώσεις χαλκού βαίνει πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων από τον κανονισμό 1107/2009 σκοπών και ο κανονισμός 1107/2009 δεν λαμβάνει υπόψη την αρχή της προφυλάξεως.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, αντλείται από τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον περιέλαβε τις ενώσεις χαλκού στο πεδίο εφαρμογής του εκτελεστικού κανονισμού 2015/408.

Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2015 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-316/15)

(2015/C 294/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 31ης Μαρτίου 2015 [που κοινοποιήθηκε με τον αριθμό C(2015) 2230] σχετική με άρνηση χορηγήσεως χρηματοδοτικής συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως υπέρ του μεγάλου σχεδίου «Δημιουργία καινοτόμων υπηρεσιών στο Κέντρο κοινών υπηρεσιών ("Shared Service Center") της IBM στο Wrocław» που αποτελεί μέρος του επιχειρησιακού προγράμματος «Καινοτόμος οικονομία» το οποίο υπάγεται στη διαρθρωτική ενίσχυση στο πλαίσιο του στόχου «Σύγκλιση στην Πολωνία»·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται στο γεγονός ότι η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1080/2006 ⁽¹⁾, εκτιμώντας ότι οι επενδύσεις με σκοπό τη δημιουργία κέντρων κοινών υπηρεσιών, ειδικότερα με τη χρησιμοποίηση ειδικών στον τομέα των τεχνολογιών πληροφορικής ασχολούμενων με την ανάπτυξη καινοτόμων υπηρεσιών, δεν είναι «παραγωγικές επενδύσεις που συμβάλλουν στη δημιουργία και τη διατήρηση βιώσιμων θέσεων απασχόλησης» υπό την έννοια της διατάξεως αυτής και ότι, κατά συνέπεια, δεν μπορούν να συγχρηματοδοτηθούν από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως.
2. Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται στο γεγονός ότι η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένα τις προϋποθέσεις για τη συγχρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως, εκτιμώντας ότι μπορούν να συγχρηματοδοτηθούν μόνον οι επενδύσεις που έχουν «ιδιαίτερα μεγάλο δυναμικό καινοτομίας», καθώς και σε εσφαλμένη εκτίμηση του σχεδίου, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι αυτό δεν είναι σύμφωνο προς τον άξονα προτεραιότητας του τετάρτου επιχειρησιακού προγράμματος «Καινοτόμος οικονομία», επειδή δεν είχε καινοτόμο χαρακτήρα.

3. Ο τρίτος λόγος στηρίζεται σε εσφαλμένη εκτίμηση του σχεδίου, καθόσον η Επιτροπή συνήγαγε ότι δεν υπήρχε λόγος για τη χορήγηση δημόσιας ενισχύσεως, καθώς και σε εσφαλμένη ερμηνεία των προϋποθέσεων για τη συγχρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι η καταβολή μερισμάτων με τον τρόπο τον οποίο προέβλεπε το σχέδιο απέκλειε τη συγχρηματοδότηση.
4. Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται στο γεγονός ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας και παρέβη το άρθρο 41, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006, υπερβαίνοντας προδήλως την προθεσμία εξέτασεως του σχεδίου, μεταβάλλοντας την άποψή της κατά τη διάρκεια της εξέτασεως όσον αφορά τις δυνατότητες χρηματοδότησεως επενδύσεων στον τομέα των υπηρεσιών και αγνοώντας τις εξηγήσεις των πολωνικών αρχών σχετικά με τον καινοτόμο χαρακτήρα του σχεδίου.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1080/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1783/1999 (ΕΕ L 210, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2015 — Ocean Capital Administration κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-332/15)

(2015/C 294/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Ocean Capital Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), First Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), First Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Second Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Second Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Third Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Third Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Fourth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Fourth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Fifth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Fifth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Sixth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Sixth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Seventh Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Seventh Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Eighth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Eighth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Ninth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Ninth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Tenth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Tenth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Eleventh Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Eleventh Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Twelfth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Twelfth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Thirteenth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Fourteenth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Fifteenth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Sixteenth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), IRISL Maritime Training Institute (Τεχεράνη, Ιράν), Kheibar Co. (Τεχεράνη), Kish Shipping Line Manning Co. (Kish Island, Ιράν) (εκπρόσωποι: P. Moser, QC, E. Metcalfe, Barrister, και M. Taher, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανεφάρμοστα τόσο την απόφαση 2013/497/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 10ης Οκτωβρίου 2013, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 272, σ. 46) όσο και τον κανονισμό (ΕΕ) 971/2013 του Συμβουλίου, της 10ης Οκτωβρίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 (ΕΕ L 272, σ. 1) για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, δεχόμενο την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας·
- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/556 του Συμβουλίου, της 7ης Απριλίου 2015, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου (ΕΕ L 92, σ. 101), και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/549 του Συμβουλίου, της 7ης Απριλίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 (ΕΕ L 92, σ. 12), σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον τις αφορούν·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.